

[Laurits Pedersen.]

kender noget som helst til Sagen, at der var alt for lidt Bærfrugt. Hvis der ikke var blevet grebet ind af Prismsyndighederne, havde vi faaet en Pris paa Bærfrugt, som vilde have været ganske uden Mening og have været saadan, at kun de allermest velhavende havde faaet Raad til at købe Bærfrugt. Det er klart, at det er vanskeligt for Prismsyndighederne at fastsætte den rigtige Pris, fordi der er saa mange Forhold, der gør sig gældende, og ikke mindst Arbejdsforholdene med Hensyn til Bærplukningen, idet Priserne jo skal fastsættes under Hensyntagen til de Omkostninger, der er paa de store Gartnerier, hvor de har megen Bærfrugt.

Da Bærrene forsvandt, saa skulde det ærede Medlem Hr. Norlev se, hvordan det foregik paa vore Grønttorve, naar Folk kom ind med Bær. Der var simpelt hen ikke til at være for dem, der skulde købe Bær til Maksimalpris. Der var en Hunger efter Bær, som slet ikke kunde tilfredsstilles. Derfor blev Bærrene i Sommer i vid Udstrækning købt underhaanden, idet Folk fra Byerne cyklede milevidt for at faa en lille Kurv Bær paa 5—10 Kilogram eller mindre, hvis de kunde faa det. Det ærede Medlem Hr. Norlev behøver derfor ikke at undre sig, hvis Bærrene ikke kommer frem til Butikkerne, det kan simpelt hen ikke lade sig gøre, naar der er saa lidt af en Vare. Jeg forstaar derfor ikke, hvorfor det ærede Medlem Nr. Norlev undrer sig over, at Varen forsvinder.

Det samme kan jeg sige til det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen. Naar der er saa lidt af en Vare, at det er umuligt at tilfredsstille Efterspørgselen, er det klart, at saa kan den almindelige Fordeling gennem Butikshandelen ikke finde Sted, saa gaar Varerne ad andre Veje. Butikshandlere er jo Mennesker lige saa vel som andre, de vil i Regelen forsyne deres almindelige Kunder, saa godt de kan, men den Storm paa Butikkerne, der for Tiden finder Sted paa Grund af Knapheden paa Varer, kan de slet ikke tilfredsstille, og der ligger Grunden til, at Varerne forsvinder fra Butikkerne.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Bertel Dahlgaard: Jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Norlev ikke lægger Mærke til, at han er ved at rode sig ind i en Argumentation, som det vil være ham ganske umuligt at klare sig ud af. Det, det ærede

Medlem, nu gør, er, at han som Eksempel anfører Bærsituationen og siger, at der var saa lave Priser paa Bær, at som Følge deraf forsvandt Bærrene. Men det var den modsatte Tankegang, det ærede Medlem begyndte med, nemlig at Fjerkræet forsvandt, fordi man vilde sætte saa høje Maksimalpriser. (Modsigelse). Jo, det var Udgangspunktet for det ærede Medlems Argumentation. Det ærede Medlem skulde hellere ganske stille komme herop og sige, at det, han kom til at fremføre, var noget, der ikke havde Bund i Virkeligheden, og saa maaske samtidig erkende, at naar det ærede Medlem har stillet dette Ændringsforslag her, staar det i Forbindelse med, at han gerne vil imødekomme visse Stemninger, som bl. a. har givet sig Udslag i Grossistsammenslutningens Vedtagelse. Det er nok den nøgne Virkelighed. Men paa dette Omraade er der ikke andet at sige, end at Maksimalprissystemet, disse af os alle forhadte Restriktioner er der kun en Ting; der kan hjælpe imod og give Baggrund for deres Afskaffelse, det er Varerigelighed; efterhaanden som Varerigelighed kommer, er Tidspunktet inde for, at disse Restriktioner og Maksimalpriser forsvinder. Man skal ikke, havde jeg nær sagt, lefle for disse Stemninger, som blot er af ganske egoistisk Art. Vi maa afvente det rette Tidspunkt for Ophævelsen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Jeg er helt enig med det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard i, at man skal ikke lefle for disse Stemninger, det skal man paa intet Tidspunkt gøre, men jeg forstaar saa udmærket godt, at det ærede Medlem Hr. Norlev her har fremført de Betragtninger, han har, for man maa ikke glemme, at Talsmændene for den Regering, vi har, under Valget fik ret stor Tilslutning, bl. a. fordi de leflede for saadanne Stemninger. De sagligt fuldkommen rigtige Betragtninger, som den ærede Ordfører gjorde gældende om Aarsagen til Bærrenes „Forsvinden“ i Sommer, fordi der var for faa Bær, gjorde vi gældende med Hensyn til Automobildæk og de mange andre Varer, Folk gerne vilde have, og sagde: Vi kan ikke undvære de Restriktioner, vi har, fordi der ikke er Varer. Det syntes Folk ikke om under Valgkampen, de vilde hellere lytte til dem, der sagde: Nu skal vi have Friheden i Højsædet! Man sagde naturligvis ikke: Hvis vi kommer til,